

UZASADNIENIE

W wyroku z 17 grudnia 2013 roku, wydanym w sprawie z powództwa A. D. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi ustalił niezasadność zmiany wysokości opłat w zakresie kosztów dostaw ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania – na rok 2012 wobec A. D..

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło po ustaleniu, że powódka nie dokonała wymiany podzielników ciepła w należącym do niej lokalu nr (...) przy Popiełuszki 19. Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa trzy razy w I półroczu 2012 roku informowała A. D. o różnych opłatach za ogrzewanie. W piśmie opatrzonym data 10.04.2012 roku poinformowano powódkę o wprowadzeniu wobec niej wysokiej stawki ryczałtowej za ogrzewanie – 6,13 zł/m².

W raporcie finansowym za rok obrotowy 2012 wskazano, że Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w Ł. wykazała nadpłatę za centralne ogrzewanie w wysokości 1 565 032,50 zł. Ponadto dane przedstawiane przez Zarząd Spółdzielni jako podstawa do wyliczenia zysków i strat nie pochodzą ze sprawozdania finansowego.

Sąd Rejonowy, odwołując się do przepisów art. 4 i 6 ustawy z dnia 15.12.2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, uwzględnił powództwo w całości. W ocenie Sądu I instancji pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa wprowadziła niesprawiedliwą i sprzeczną z art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych zasadę, zgodnie z którą właściciele lokali nieopomiarowanych uiszczają opłaty ryczałtowane w wysokości całkowicie oderwanej od kosztów ciepła dla danego budynku. Dodatkowym argumentem, przemawiającym za uwzględnieniem powództwa, jest brak regulaminu rozliczeń ciepła dla lokali użytkowych, znajdujących się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.. Spółdzielnia nie wprowadziła również zasady rozliczeń lokali nieopomiarowanych oddzielenie dla każdego bloku pomimo, że każdy blok spółdzielni jest opomiarowany oddzielenie. Oczywistym jest natomiast, że koszty ogrzewania każdego bloku mogą być inne. Tam, gdzie chodzi o koszty utrzymania konkretnych spółdzielni, ustawa wymaga prowadzenia odrębnych rozliczeń przychodów i kosztów, w tym także opłat użytkowych, odrębnie dla każdej nieruchomości. Z przepisu art. 4 ust. 4¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych wynika zakaz wprowadzenia takich metod rozliczeń spółdzielców, które nie są związane z nieruchomościami wspólnymi, lecz z kosztami innych nieruchomości, w których nie mają lokali. Uznanie, że powódka powinna mieć ustalone koszty ogrzewania w całkowitym oderwaniu od stanu budynku, w którym znajduje się jej lokal narusza zasadę równego traktowania podmiotów (spółdzielców i osób, którym przysługują własnościowe spółdzielcze prawa). Z art. 6 u.s.m. wynika zasada bezwynikowej działalności spółdzielni, natomiast sposób postępowania pozwanej doprowadził do znacznego obciążenia powódki za 2012 rok przy jednoczesnej nadwyżce dochodów Spółdzielni nad kosztami.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w Ł., zaskarżając go w całości. Wniosła o jego zmianę i oddalenie powództwa w całości oraz o rozstrzygnięcie o kosztach procesu za I i II instancję, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z rozstrzygnięciem o kosztach procesu.

Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego skarżąca zarzuciła naruszenie prawa procesowego i materialnego, w szczególności:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez
 - pominięcie obowiązywania regulaminu rozliczania kosztów dostawy ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania w pozwanej Spółdzielni, kalkulacji opłaty stałej za dostarczoną energię cieplną i wyliczenia wysokości opłaty z tytułu dostarczania ciepła na potrzeby c.o. dla powódki, zawartego w odpowiedzi na pozew, co doprowadziło do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.;
 - przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony pozwanej poprzez chaotyczne i ogólnikowe rozpytanie bez możliwości swobodnej wypowiedzi i przedstawienia szczegółowego stanowiska pozwanej w sprawie;

- bezpodstawne przyjęcie, że brak regulaminu rozliczania kosztów dostaw energii cieplnej dla lokali użytkowych nieopomiarowanych ma znaczenie dla wysokości kosztów ponoszonych przez osoby zamieszkujące w lokalach mieszkalnych, a uzyskanie przez Spółdzielnię nadwyżki przychodów nad kosztami wynika ze sposobu partycypacji w kosztach centralnego ogrzewania lokali nieopomiarowanych oraz, że metoda rozliczeń powyższych kosztów, przyjęta przez pozwaną, jest bezprawna i sprzeczna z art. 4 u.s.m.;

2. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej i nieuprawnionej oceny dowodów, w szczególności poprzez nie uwzględnienie obowiązujących ogólnie, jak i w spółdzielni, przepisów prawa i subiektywne uznanie, że obowiązujące w pozwanej Spółdzielni zasady rozliczeń z tytułu kosztów centralnego ogrzewania są bezprawne i naruszają art. 4 u.s.m.;

3. naruszenie przepisu art. 4 u.s.m. przez niewłaściwą interpretację i zastosowanie; art. 8 u.s.m. i art. 18 § 5 pkt 1 prawa spółdzielczego oraz art. 14 ust. 1 pkt 1 Statutu Spółdzielni poprzez ich kompletne pominięcie i niezastosowanie.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił, co następuje:

W pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej obowiązuje Regulamin rozliczenia kosztów dostawy ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania w Spółdzielni Mieszkaniowej (...), uchwalony w oparciu o § 79 ust. 2 Statutu Spółdzielni uchwałą Rady Nadzorczej nr 27 z dnia 13 grudnia 2001 r. ze zmianami wprowadzanymi w latach następnych.

(odpis tekstu jednolitego regulaminu – k. 70-75 i to samo k. 117-121)

Koszty ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania mogą być rozliczane, albo w oparciu o system indywidualnego rozliczania kosztów CO (lokale wyposażone w podzielniki ciepła), albo ryczałtowo (lokale nie wyposażone w podzielniki ciepła).

(bezsporne)

Koszty ciepła na potrzeby CO rozlicza się na poszczególne nieruchomości w zasobach Spółdzielni ogrzewanych centralnie (z wyłączeniem pawilonów handlowych), a okresem rozliczeniowym jest rok kalendarzowy. Spółdzielnia jest obowiązana dostarczyć użytkownikom mieszkań rozliczenie roczne w terminie do 30 kwietnia każdego roku (§ 3 i 4 regulaminu).

Zgodnie z § 6 koszty CO lokali nieopomiarowanych ustala się jako wartość ryczałtową, proporcjonalną do powierzchni lokalu i wyliczaną jako średnia z 10 lokali opomiarowanych o najwyższym zużyciu ciepła w danym roku z uwzględnieniem prognozowanego wzrostu cen energii cieplnej. Zmiana wartości ryczałtowej następuje po rocznym rozliczeniu ciepła dla mieszkań opomiarowanych. Natomiast dla mieszkań opomiarowanych opłaty zaliczkowe za CO ustalane są na podstawie sporządzonej kalkulacji, uwzględniającej poziom kosztów CO z roku ubiegłego, prognozowany wzrost opłat za ciepło oraz wzrosty zużycia ciepła spowodowane zmianą warunków atmosferycznych (§ 8 regulaminu). Członkowie Spółdzielni i inne osoby objęte systemem indywidualnego rozliczania kosztów CO mogą zrezygnować z tegoż rozliczania po pisemnym zawiadomieniu o tym Spółdzielni nie później niż do 15 grudnia roku poprzedniego. Od początku następnego roku lokal będzie rozliczany jako nieopomiarowany.

(odpis tekstu jednolitego regulaminu – k. 70-75)

Do 31 grudnia 2011 roku lokal mieszkalny, do którego prawo przysługuje A. D. był objęty systemem indywidualnego rozliczania kosztów CO. (bezsporne)

Pismem z 21 grudnia 2011 r. pozwana Spółdzielnia wystosowała zawiadomienie o zmianie wysokości niektórych opłat za mieszkanie w SM (...). W piśmie informowano m.in. o podwyżkach stawek za ciepło oraz o opłatach za rozliczenie CO i spłacie podzielników ciepła oraz obowiązywaniu nowych stawek od 1.01.2012 r. Informowano jednocześnie o zmianie wysokości stawek eksploatacyjnych.

Powyższe zawiadomienie było doręczane członkom Spółdzielni przez gospodarzy domów. Dla osób, których nie zastano, zawiadomienia pozostawiano w skrzynkach pocztowych.

Zawiadomienie dla powódki pozostawiono w skrzynce pocztowej.

(kopia zawiadomienia z 21.12.2011r. – k. 60 i to samo k. 108, pokwitowane odbioru – k. 65-66 i to samo k. 112-113, zeznania świadka D. D. – k. 176v-177)

Powódka otrzymywała zawiadomienia o zmianie czynszu:

- datowane na 13.01.2012 r. ze wskazaniem wysokości opłat obowiązujących od 1.01.2012 r.; uwzględniało ono nową stawkę opłaty eksploatacyjnej 1,25 zł/m² i zaliczkę na koszty ogrzewania w wysokości 1,37 zł/m²;

- datowane na 27.03.2012 r. ze wskazaniem wysokości opłat obowiązujących od 1.04.2012 r.; uwzględniało zaliczkę na koszty ogrzewania w wysokości 5,32 zł/m².

(kopie zawiadomień – k. 3 i to samo k. 26, 149; 4 i to samo k. 27,

Pismem datowanym na 8.02.2012 r. pozwana poinformowała A. D., że czas pracy elektronicznych podzielników kosztów ogrzewania wynosi 10 lat i, że okres ten upłynął z końcem 2011 r. Wezwała powódkę do udostępnienia mieszkania w celu wymiany podzielników w trzecim terminie montażu z zastrzeżeniem, że w przeciwnym wypadku mieszkanie będzie rozliczane za CO ryczałtowo.

Pismem z 1 marca 2012 roku Spółdzielnia poinformowała ponownie powódkę o konieczności wymiany podzielników oraz o wysokości stawek opłat za ciepło dla mieszkań opomiarowanych (2,18 zł/m²) i nieopomiarowanych (6,13 zł/m²).

Pismem z dnia 10 kwietnia 2012 roku Spółdzielnia poinformowała powódkę, że w związku z nieudostępnieniem mieszkania w celu wymiany na nowe podzielników kosztów CO, których okres eksploatacji upłynął na początku 2012 roku, jej mieszkanie od 1 stycznia 2012 roku traktowane jest jako nieopomiarowane i obowiązuje je stawka ryczałtowa w wysokości 6,13 zł/m².

(kopie pism: z 8.02.2012 r. – k. 69 i to samo k. 116, 157; z 1.03.2012 r. – k. 159; z 10.04.2012 r. – k. 5 i to samo k. 28, 78, 124)

Dokonując dodatkowych ustaleń faktycznych, Sąd Okręgowy pominął szereg dokumentów składanych przez obie strony, które wprost nie odnosiły się do przedmiotu sporu w niniejszej sprawie, lecz obrazują przedmiot i przebieg wymiany korespondencji pomiędzy stronami w różnych sprawach, dotyczących funkcjonowania pozwanej Spółdzielni (m.in. dotyczyły wysokości opłat naliczonych innym osobom – k. 144-147, umów zawartych z firmą (...), terminów i zasad odczytywania podzielników np. k. 76, 77, 86 98, 126).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i jako taka skutkuje zmianą zaskarżonego orzeczenia na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

Wyrokowanie musi być poprzedzone przeprowadzeniem postępowania dowodowego, pozwalającego ustalić fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) oraz oceną zebranego materiału dowodowego, dokonaną zgodnie z zasadami określonymi w art. 233 § 1 k.p.c.

W rozpoznawanej sprawie żądanie powódki, oparte na przepisie art. 4 ust. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1222), dotyczyło ustalenia zasadności wypowiedzenia jej opłaty eksploatacyjnej za rok 2012 w części obejmującej koszty dostaw ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania.

Rzecz Sąd I instancji było zatem ustalenie – w oparciu o dowody zaoferowane przez strony – czy były podstawy do zmiany wysokości stawki eksploatacyjnej w powyższym zakresie i czy przy jej wypowiedzeniu pozwana Spółdzielnia zachowała tryb określony w art. 8 ust. 7 i 7¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Wymaganiom tym Sąd Rejonowy nie sprostął, pomijając zasadniczą część zgromadzonego materiału dowodowego i nie dokonując jego oceny oraz naruszając w ten sposób przepis art. 233 § 1 k.p.c., co trafnie zarzucono w apelacji. W efekcie konieczne było uzupełnienie poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych przez Sąd Okręgowy w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego (art. 382 k.p.c.), który jest dostateczny do rozstrzygnięcia sprawy.

Zebrane w sprawie dowody pozwalają na stwierdzenie, że co do zasady pozwana Spółdzielnia miała podstawy do podwyższenia powódce opłaty eksploatacyjnej przy zastosowaniu wyższej stawki opłaty za ciepło, stosowanej dla lokali nieopomiarowanych. Nie ma wątpliwości, że do końca 2011 roku powódka uiszczała opłaty przy zastosowaniu stawki niższej, ponieważ jej mieszkanie było opomiarowane. Jednak od początku 2012 roku ten stan uległ zmianie, ponieważ A. D. odmówiła udostępnienia lokalu w celu wymiany podzielników kosztów CO. Podkreślić należy, że powódka tej okoliczności nie zaprzeczała, lecz podawała argumenty mające – w jej mniemaniu – usprawiedliwić tę odmowę. W ocenie Sądu Okręgowego postępowanie A. D. było bezzasadne, a przedstawiane przez nią argumenty sprowadzają się w gruncie rzeczy do polemiki z decyzją Spółdzielni o wymianie podzielników na nowe. Przy czym żaden z podnoszonych argumentów, dotyczący technicznej możliwości dalszej eksploatacji urządzeń, nie został przez powódkę udowodniony.

Z art. 4 ust. 8 u.s.m. wynika, że ciężar udowodnienia zasadności zmiany wysokości opłat spoczywa na spółdzielni. Spółdzielnia przedstawiła dokumenty, stosownie do których w 2012 roku zachodziła potrzeba wymiany podzielników ciepła, zaś powódka bezzasadnie odmówiła zgody na dokonanie takiej wymiany w jej mieszkaniu. Tym samym pozwana wywiązała się ze swojego obowiązku procesowego. Powódka, chcąc podważyć zasadność decyzji Spółdzielni w tej kwestii, powinna udowodnić swoje twierdzenia o braku potrzeby wymiany podzielników ciepła, czego jednak nie zrobiła.

Z przedstawionego przez pozwaną Regulaminu rozliczenia kosztów dostawy ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) wynika, że w Spółdzielni dopuszcza się rozliczanie kosztów ciepła w systemie indywidualnego rozliczania kosztów CO albo ryczałtowo, a decyzja o wyborze systemu należy do osób, którym przysługują prawa do lokali. Brak urządzeń pomiarowych w lokalu jest równoznaczny z rozliczaniem ryczałtowym, przy czym stawka ryczałtowa jest znacznie wyższa niż stawka przy rozliczaniu się w oparciu o wskazania urządzeń pomiarowych. Takie zasady rozliczania kosztów centralnego ogrzewania są wyrazem polityki Spółdzielni zmierzającej do ograniczania kosztów ogrzewania nieruchomości i skłaniania swoich członków do oszczędności w tym zakresie. Z doświadczenia życiowego wynika, że rozliczanie kosztów mediów różnego rodzaju (nie tylko ciepła) w oparciu o pomiary zamontowanych w tym celu urządzeń powoduje racjonalizację korzystania z tych mediów. I odwrotnie: brak powiązania wysokości opłat z wielkością zużycia powoduje brak kontroli zużycia, a w efekcie jego zwiększenie. Wprowadzenie takich zasad rozliczania ciepła dostarczanego dla potrzeb centralnego ogrzewania, tzn. różnicowanie stawek według których są naliczane opłaty, nie narusza przepisu art. 4 ust. 4¹ u.s.m. Wynikający z tego przepisu obowiązek spółdzielni prowadzenia odrębnie dla każdej nieruchomości ewidencji i rozliczenia przychodów i kosztów, związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości, nie stoi na przeszkodzie różnicowania opłat w stosunku do różnych grup spółdzielców i innych osób, którym przysługują prawa do lokali spółdzielczych. O ile w wypadku lokali opomiarowanych Spółdzielnia dysponuje danymi co do zużycia ciepła na ich ogrzanie, o tyle brak takich danych w odniesieniu do lokali nieopomiarowanych. Wreszcie pamiętać należy i o tym, że wnoszone w trakcie roku opłaty na pokrycie kosztów centralnego ogrzewania mają charakter zaliczkowy, a pozwana Spółdzielnia – zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i ze wskazanym powyżej Regulaminem – jest obowiązana rozliczyć te koszty po zakończeniu okresu rozliczeniowego. Nie ma w niniejszej sprawie dowodu, by Spółdzielnia z tego obowiązku nie wywiązywała się. Nie może świadczyć o tym raport, przywoływany przez Sąd Rejonowy. Przede wszystkim tego dokumentu w sprawie nie złożono, w aktach znajduje się jedynie kopia 3 kart tego dokumentu, w oparciu o które nie można wnioskować, jakie były ostatecznie wyniki badania finansowego Spółdzielni, a już w żadnym razie stwierdzić, że przyjęte przez pozwaną zasady rozliczania kosztów CO są nieprawidłowe.

Reasumując: zgromadzony materiał dowodowy daje podstawę do stwierdzenia, że w 2012 roku były podstawy do podwyższenia powódce opłaty eksploatacyjnej w związku ze zmianą zasad rozliczania kosztów CO jej lokalu. Naliczenie wyższej opłaty z tego tytułu zgodne było z regulaminem obowiązującym w Spółdzielni.

Jednakże pozwana nie wypowiedziała wysokości opłat z zachowaniem terminu wskazanego w art. 4 ust. 7¹ u.s.m. Wymaga on, by o zmianie opłat na pokrycie kosztów niezależnych od spółdzielni (a koszty CO do takich należy zaliczyć) informowała ona z wyprzedzeniem co najmniej 14 – dniowym przed upływem terminu do wnoszenia opłat, ale nie później niż ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego ten termin. Z przedstawionych dokumentów nie wynika, by o konieczności wymiany podzielników ciepła pozwana informowała A. D. przed dniem 1 stycznia 2012 roku. Takiej informacji nie zawiera pismo z 21.12.2011 r., na które powołuje się SM (...) (abstrahując w tym miejscu od tego, że nie udało się ustalić, w jakiej dacie doręczono je powódce). Podwyżki stawki opłaty w zakresie kosztów CO dotyczyły pisma Spółdzielni datowane na 27.03.2012 r. (zawiadomienie o zmianie czynszu) i na 10.04.2012 r. (informacja o potraktowaniu lokalu powódki jako nieopomiarowanego). Przyjmując, że zostały one doręczone niezwłocznie po ich sporządzeniu, to zmiana opłat mogła nastąpić nie wcześniej niż od 1 maja 2012 roku, nieuprawnione było naliczanie wyższej opłaty eksploatacyjnej od początku roku 2012. Z tej przyczyny powództwo podlega częściowemu uwzględnieniu, w odniesieniu do okresu od 1 stycznia do 30 kwietnia 2012 roku. W pozostałym zakresie – jako pozbawione usprawiedliwionych podstaw – podlega oddaleniu. Odmienna ocena dokonana przez Sąd Rejonowy nastąpiła z naruszeniem art. 4 i 8 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Przedstawione rezultaty kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia skutkowały jego zmianą w oparciu o przepis art. 386 § 1 k.p.c. poprzez uwzględnienie powództwa w części obejmującej okres od 1 stycznia do 30 kwietnia 2012 roku. Powództwo dalej idące – jako niezasadne – podlegało oddaleniu, podobnie jak apelacja powoda.

Modyfikacja rozstrzygnięcia w przedmiocie procesu skutkowałą koniecznością zmiany orzeczenia o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego. Ostatecznie powódka ostała się ze swoim roszczeniem w 33%. Dlatego rozstrzygnięcie o kosztach zapadło w odwołaniu do zasady stosunkowej ich rozdzielenia, wyrażonej w art. 100 k.p.c.

Powódka przegrała proces w 67 %, wobec czego winna w takim stosunku zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty.

Na sumę kosztów poniesionych w sprawie złożyły się :

- po stronie powódki kwota 130 złotych, na którą składają się: opłata od pozwu 100 zł i opłata od zażalenia wniesionego na zarządzenie o zwrocie pozwu – 30 zł;
- po stronie pozwanej: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 600 zł (§ 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1349) i opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł.

Łącznie suma kosztów w sprawie, poniesionych przez strony, wyniosła 747 złotych. Z tego pozwana powinna ponieść koszty w wysokości 247 złotych, a poniosła 617 złotych. Różnicę w kwocie 370 złotych należało zasądzić na jej rzecz od powódki.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło w odwołaniu do tej samej zasady, wyrażonej w art. 100 k.p.c. Apelacja pozwanej została uwzględniona w 67%. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy nałożył na powódkę obowiązek zwrotu przeciwnikowi odpowiedniej części kosztów postępowania apelacyjnego. Koszty postępowania apelacyjnego, poniesione przez pozwaną stanowią kwotę 400 złotych (opłata od apelacji 100 zł, koszty zastępstwa procesowego 300 zł). Z tego pozwana powinna ponieść koszty w 33%, tj. 132 złotych, dlatego różnicę w kwocie 268 złotych należało zasądzić od powódki na rzecz pozwanej.

Stosownie do art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.), całą opłatę pobiera się od pozwu i przepisy ustawy przewidujące pobranie opłaty od pozwu

lub wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie stosuje się również do opłaty od apelacji. W rozpoznawanej sprawie pobrano od pozwu opłatę w wysokości 100 złotych i taką opłatę należało pobrać również od apelacji. Pozwana uiściła wyższą kwotę – 200 zł, dlatego zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd Okręgowy nakazał zwrócić SM (...) kwotę 100 zł nadpłaconą tytułem opłaty od apelacji.